

S p r a w o z d a n i e

komisyi budżetowej o zamknięciu rachunku funduszu propinacyjnego na rok 1889.

Wysoki Sejmie!

Stosownie do postanowień ustawy propinacyjnej z roku 1889 pozostał fundusz propinacyjny do końca roku 1889 pod zarządem Wydziału krajowego, a w roku 1890, przeszedł ten fundusz pod zarząd c. k. Dyrekyi galicyjskiego funduszu propinacyjnego, jako kapitał rezerwowy. Przedłożone przez Wydział krajowy zamknięcie rachunku za rok 1889, zawiera zatem wykaz dochodów i wydatków w ostatnim roku zawiadostwa Wydziału, tudzież stan tego funduszu w chwili, kiedy stał się rezerwowym kapitałem funduszu wykupna propinacyi, niemniej też cyfry odnoszące się do wydzielonych z ogólnego funduszu kapitałów, należących do 37 miast, które wykonywały na obszarze swoim wyłączne prawo propinacyi, i pozostają przy wykonaniu tego prawa po koniec roku 1910.

W roku 1889 wpłynęło:

a) Do ogólnego funduszu propinacyjnego (rezerwowego):

1) Z opłat szynkarskich	202.573 zł. 67— ct.
2) Z grzywien propinacyjnych	3.549 „ 83— „
3) Z odsetek zwłoki	3.342 „ 23— „
4) Z odsetek od kapitałów	124.601 „ 15 ¹ / ₂ „
5) Za przedmioty skonfiskowane	33 „ 67— „
6) Rozmaite inne dochody	450 „ 53 ¹ / ₂ „
Razem	<u>334.551 zł. 9— ct.</u>

b) Do funduszków miast:

1) Z opłat szynkarskich	31.240 zł. 04 ¹ / ₂ ct.
2) Z grzywien propinacyjnych	204 „ 98— „
3) Z odsetek zwłoki	442 „ 11— „
4) Z odsetek od kapitałów	21.804 „ 17— „
5) Za przedmioty skonfiskowane	32 „ 90— „
Razem	<u>53.724 zł. 20¹/₂ ct.</u>

Wydatki administracyjne ogólnego funduszu propinacyjnego były w roku 1889 następujące:

Płace urzędników i dytaryuszów (za okres 17 miesięczny, tj. za cały rok 1889 i pięć miesięcy roku 1890, po koniec maja 1890)	12.892 zł. 10— ct.
Potrzeby kancelaryjne	295 „ 76— „
Remuneracye	2.105 „ — — —
Rozmaite	117 „ 84 ¹ / ₂ „
	<hr/> 15.410 zł. 70 ¹ / ₂ ct.

Ponieważ ogólny fundusz propinacyjny (rezerwowy) ponosił już w roku 1889 koszta, spowodowane wykupnem prawa propinacyi, przeto Wydział krajowy wypłacił c. k. Dyrekcji galicyjskiego funduszu propinacyjnego sumę potrzebną na pokrycie tych wydatków, która wynosiła 52.824 zł. 47 ct

Zaległość w opłatach szynkarskich wynosiła z końcem roku 1889.

a) Do funduszu ogólnego	41.874 zł. 37— ct.
b) Do funduszy miast	7.533 „ 44 ¹ / ₂ „

Stan zaległości był w poszczególnych powiatach bardzo rozmaity. Jeden powiat (Nadwórna) nie wykazuje żadnej zaległości; jest siedemnaście powiatów, gdzie zaległości przedstawiają tylko kilka, kilkanaście, lub kilkadziesiąt złotych; w jedenastu powiatach wynoszą zaległości przeszło 1000 do 2000 złotych; jest wreszcie dwa powiaty (Kołomyja i Buczacz), w których zaległości przekroczyły cyfrę 2000 zł. a na koniec jest jeden powiat (Dolina), gdzie zaległości wynosiły 3.127 zł., czyli przeszło 50% przypisanej do poboru należności.

Widocznem jest z tego zestawienia, jak dalece ściąganie takich należności zawisło od postępowania władz politycznych, którym oddana jest egzekucya przeciw restancyonaryuszom, a w roku 1889 wystąpiło to tem wyraźniej, obydwa bowiem powiaty, z których jeden nie ma żadnych zaległości, w drugim zaś zaległość wynosi przeszło 50% należności, znajdując się w takich samych warunkach ekonomicznych, gdyż są to dwa powiaty górskie ze wschodniej części kraju.

Zaległości opłat szynkarskich w miastach przedstawiają podobny obraz; są cztery miasta, nie mające żadnych zaległości, a w samym Stanisławowie wynosi zaległość 2.988 zł. t. j. przeszło 56% należności przypisanej w tem mieście, a do 40% ogólnej zaległości wszystkich 37 miast.

Aktywa funduszu ogólnego oddane zostały c. k. Dyrekcji galicyjskiego funduszu propinacyjnego w roku 1890, a mianowicie oddano w papierach wartościowych	3 770.200 zł. — —
w gotówce	41.592 „ 91 ct.
Razem	<hr/> 3,811.792 zł. 91 ct.

Kapitały propinacyjne 37 miast wynoszą z końcem roku 1889, sumę 521.339 zł. 61 ct. a ulokowane w następujący sposób:

w 4 ¹ / ₂ % listach Towarzystwa kredytowego.	313.300 zł. — —
w 4 ¹ / ₂ % listach Banku krajowego	206.100 „ — —
w książeczkach wkładowych tegoż Banku	1.939 zł. 61 ct.

Każde miasto ma swój kapitał ulokowany w osobnych efektach, a Wydział krajowy podaje wykaz szczegółowy tych efektów.

Stan kapitałów poszczególnych miast, zestawiony według wielkości funduszy, był z końcem roku 1889 następujący:

Stanisławów	50.298 zł. 42 ct.
Tarnopol	45.500 „ 10 „
Tarnów	43.859 „ 9 „
Przemyśl	34.125 „ 15 „
Kołomyja	31.419 „ 14 „
Drohobycz	29.123 „ 53 „
Jarosław	22.626 „ 10 „

Brody	19.405 zł. 91 ct.
Sambor	19.105 „ 51 „
Sącz Nowy	18.774 „ 81 „
Żółkiew	18.618 „ 23 „
Stryj	16.971 „ 46 „
Rzeszów	16.241 „ 46 „
Gródek	14.378 „ 89 „
Bochnia	12.716 „ 71 „
Śniatyn	12.396 „ 89 „
Podgórze	11.291 „ 33 „
Złoczów	11.013 „ 86 „
Trębowla	9.566 „ 66 „
Sokal	7.972 „ 97 „
Lubaczów	7.495 „ 30 „
Sanok	7.046 „ 40 „
Dobromil	6.654 „ 54 „
Wieliczka	6.150 „ 22 „
Jasło	5.858 „ 2 „
Bełż	5.287 „ 99 „
Nowy Targ	5.236 „ 11 „
Grybów	4.401 „ 27 „
Krosno	4.343 „ 44 „
Sącz Stary	4.083 „ 88 „
Jaryczów	4.036 „ 92 „
Pilzno	3.706 „ — „
Stare miasto	3.683 „ 22 „
Myślenice	3.642 „ 48 „
Stara Sól	2.824 „ 20 „
Skawina	1.075 „ 61 „
Mrzygłód	407 „ 79 „

W latach późniejszych spodziewać się można szybszego wzrostu tych kapitałów, skoro zaczną wpływać do nich odpowiednia część milionowej subwencji państwowej.

Komisya budżetowa, przedstawivszy stan ogólnego funduszu propinacyjnego i specjalnych funduszów miast z końcem tego okresu, w którym administracyę ogólnego funduszu sprawował Wydział krajowy, wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Zamknięcie rachunków ogólnego funduszu propinacyjnego i funduszów propinacyjnych miast za rok 1889 przyjmuje Sejm do wiadomości.

We Lwowie 3. kwietnia 1892.

Przewodniczący:

Dunajewski w. r.

Sprawozdawca:

Skatkowski w. r.

